

کنفرانس ضدنژادپرستی دوربان دو

خواست ملتها و مقاومت دولتها

علیرضا سلطانشاهی

◆ چکیده

یکی از کنفرانس‌های مهم بین‌المللی که با تجهیز همه‌جانبه غرب و صهیونیسم علیه قربانیان نژادپرستی تشکیل شد، کنفرانس بازنگری دوربان ۱ در ژنو بود که در آوریل ۲۰۰۹ در کشور سوئیس برپا گردید. حوادث قبل و پس از انتخابات در ایران و سوء استفاده از این حادثه علیه یکدیگر در رقابت‌های انتخاباتی، مانع از آن شد که شرح واقعی و صائبی از این حادثه به افکار عمومی ارایه گردد و در واقع حرکت صحیح و درست جمهوری اسلامی و موفقیت بی‌نظیر آن در این جریان شدیداً مورد ظلم و بی‌مهری قرار گرفت. امید است که این متن به عنوان برداشت آزادی از یک عضو حاضر در این کنفرانس، روح حق‌طلب مخاطبان عزیز فصلنامه را قانع نماید.

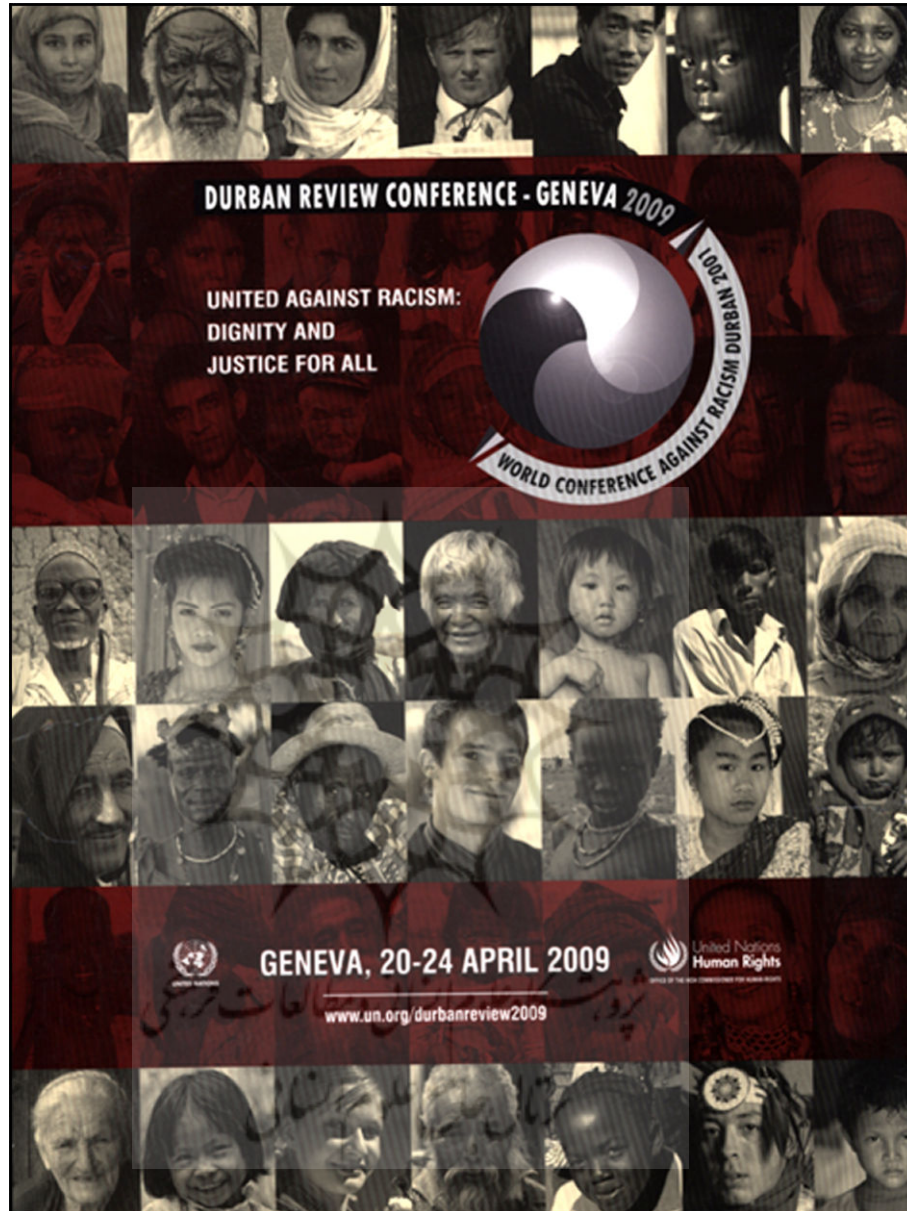
◆ مقدمه

دقیقا ۳ روز قبل از واقعه ۱۱ سپتامبر، بزرگ ترین تجمع ضدصهیونیستی در طول تاریخ طرح پدیده شوم صهیونیسم در دوران آفریقای جنوبی، ذهن و توجه همگان را به خود جلب کرد. کنفرانس بین‌المللی مبارزه با نژادپرستی، تبعیض نژادی، بیگانه‌هراسی و ناسازگاری (WCAR) از ۳۱ اوت تا ۸ سپتامبر ۲۰۰۱ در شهر دوران آفریقای جنوبی برگزار شد. در واقع سازمان ملل در ابتدای هزاره جدید بر آن بود تا با برپایی این کنفرانس، به ویژه در زمانی که دبیر کل آن یک آفریقایی شده بود، بخشی از آلام عمیق و بلندمدت قربانیان نژادپرستی به ویژه در آفریقا را التیام بخشد و ضمن تأیید ظلم وارد بر آنها در طول تاریخ استعمار، نسبت به نحوه پرداخت غرامت به قربانیان به بحث و بررسی بنشیند. ولی همزمانی این رویداد با برخی مصادیق نژادپرستی در سایر نقاط دنیا به ویژه خاورمیانه و مشخصا اراضی اشغال شده فلسطین، فرصتی شد تا قربانیان واقعی نژادپرستی در عصر حاضر و هزاره جدید، صدای مظلومانه خود را به راحتی به گوش جهانیان برسانند و این‌گونه شد که حرکتی مهارناشدنی علیه صهیونیسم شکل گرفت و تا آوریل ۲۰۰۹ استمرار یافت.

◆ سابقه کنفرانس

کنفرانس دوران ۱ با اهداف ذیل در سپتامبر ۲۰۰۱ تشکیل شد:

۱. مرور پیشرفت جهانی در مبارزه با نژادپرستی؛
۲. افزایش سطح آگاهی درباره نژادپرستی؛
۳. پیشنهاد روش‌هایی برای افزایش تأثیر سازمان ملل بر مبارزه با نژادپرستی و ناسازگاری از طریق برنامه‌های عملی.^۱

۱۹۸۲، ۱۹۸۳-۱۹۹۲ و ۱۹۹۳-۲۰۰۲ در سازمان ملل و جامعه جهانی شکل گرفته بود؛ و مبنای آن نیز قطعنامه‌ها و کنوانسیون‌هایی بود که از قبل توسط سازمان‌های جهانی حقوق بشر به تصویب رسیده بود و بارزترین آن در عرصه مقوله صهیونیسم، قطعنامه ۳۳۷۹ مجمع عمومی سازمان ملل بود که در سال ۱۹۷۵، صهیونیسم را برابر با نژادپرستی عنوان کرده بود و متأسفانه با فشار امریکا در سال ۱۹۹۱ و با تأکید رئیس‌جمهور وقت آن، این مصوبه و قطعنامه ملغی اعلام گردید؛ اگر چه جامعه جهانی به ویژه در انتفاضه اول و مسجدالاقصی با رؤیت جنایات رژیم صهیونیستی علیه فلسطینی‌ها، دیگر نیازی به این نداشتند که از طریق قطعنامه به این واقعیت دست یابند.

◆ غیر دولتی بودن دوربان ۱

ویژگی این کنفرانس که بعدها به هیچ عنوان تکرار نشد و از این به بعد نیز، با شرایط حاضر، تکرار آن بعید به نظر می‌رسد، حضور تشکل‌های غیر دولتی در پیگیری و اجرای اهداف مذکور، به ویژه در زمان برپایی کنفرانس، بود.

در این کنفرانس تعداد زیادی از سازمان‌های مردم‌نهاد یا NGOها از اکثر کشورهای جهان بدون محدودیت، شرکت کردند و اجلاس آنها، اجلاس رسمی را تحت الشعاع خود قرار داد؛ چراکه تنها محدود به سخنرانی، ارائه بیانیه و فعالیت رسمی در صحن نبودند.

فعالیت تشکل‌های غیر دولتی در حاشیه کنفرانس از طریق به کارگیری ابزارهای فرهنگی و هنری، با وسعت بسیار زیاد نمود یافت و بسیاری از شرکت‌کنندگان در سراسر جهان را تحت تأثیر قرار داد. هیچ گروهی به هیچ عنوان از هیچ محدودیتی رنج نبرد و آزادانه به تمام برنامه‌های خود جامه عمل پوشاند.

**INTERNATIONAL HUMANIST AND ETHICAL UNION
ASSOCIATION FOR WORLD EDUCATION
SIMON WIESENTHAL CENTER**

In the context of

The Durban Review Conference

We cordially invite
Representatives of Member States of the United Nations
UN bodies, Specialized Agencies, Intergovernmental Organizations and NGOs

Tuesday 21 April 2009 – 13:00 to 15:00
Palais des Nations: Gate 40 – Room XXVII

Discussion and Analysis

Racism - The Road to Genocide

From Holocaust Denial to Terror Patronage and Nuclear Menace

Speakers:

Abraham Cooper	Associate Dean SWC. Expert on the Holocaust and Cyber-hate
Milly Nsekaliye	Rwandan genocide survivor.
Tarek Fatah	Founder of the Muslim Canadian Congress
Amir Taheri	Former Editor-in-Chief of <i>Kayhan</i> and Middle East scholar
Alberto Nisman	Argentine Special Prosecutor on Terrorism
Charles Small	Expert on Apartheid. Director of Study group, Yale University

Chair:	Roy W. Brown	IHEU Main Representative – UN (Geneva)
Moderators:	David G. Littman	AWE Representative – UN (Geneva)
	Shimon Samuels	SWC Main Representative – UN (Geneva)

Refreshments: 12:45 to 13:00

نژاد پرستی راهی به سوی نسل کشی: عنوان یک نشست جانبی بود که توسط مرکز سیمون ویزنتال برگزار شد

منابع و مراکز از حضور ۲۳۰۰ نماینده از ۱۶۳ کشور دنیا و نمایندگان چهار هزار سازمان غیر دولتی،^۱ خبر دادند که در نوع خود برای یک کنفرانس بین‌المللی با توجه به دوری مسافت و شرایط نامساعد، یک نصاب ویژه به حساب می‌آید.

◆ نتایج کنفرانس

به غیر از مطالبه غرامت و عذرخواهی از کشورهای استعمارزده آفریقا، مطالبات کشورهای اسلامی در قبال مسئله فلسطین، از نتایج برجسته کنفرانس دوربان ۱ بود که سایه سنگینی بر خواست و اراده کشورهای غربی افکند و آنها را با انفعالی بی سابقه مواجه نمود؛ تا جایی که امریکا و رژیم صهیونیستی از امضا قطعنامه نهایی امتناع کردند و استرالیا و کانادا نیز با رأی ممتنع موضع خود را نسبت به ۱۴۴ رأی موافق این قطعنامه نشان دادند.

با جهانی شدن مطالبات کشورهای اسلامی از سازمان ملل، کشورهای غربی جهت رفع خسارت های احتمالی، در موضعی تدافعی برآمدند و تحرک وسیعی برای مهار این جریان سامان دادند؛ ولی این مانع از آن نشد که در سال ۲۰۰۶، قطعنامه شصت و یکمین اجلاس مجمع عمومی مبنی بر برپایی کنفرانس بازنگری اجلاس دوربان با ۱۷۹ رأی موافق و همان عده مخالفین قبلی تصویب شود. و به این ترتیب، غرب و صهیونیسم نه تنها در سال ۲۰۰۱ ضربه ای از ملت ها خورده بودند، بلکه باید خود را برای ضربه بعدی در سال ۲۰۰۹ آماده می کردند.

عده ای از ناظران بین المللی و محققان بی طرف، وقوع حادثه ۱۱ سپتامبر و هدف قرارگرفتن مرکز اقتصادی یهودیان در نیویورک و البته در امان ماندن یهودیان در این حادثه را به نوعی پاسخ غرب و صهیونیسم به دوربان ۱ ارزیابی کرده و آن را بهانه ای جهت تقابل با دشمنان خود پس از ایجاد فضای مظلوم نمایی برای غرب و صهیونیسم دانسته اند. این فرضیه بعدها با افشای نقش یهودیان و سردمداران امریکا، به ویژه رژیم صهیونیستی در طراحی و اجرای ماجرای ۱۱ سپتامبر سپتامبر، تقویت گردید.

◆ کنفرانس بازنگری؛ اجرای اعلامیه و برنامه عمل دوربان

این کنفرانس در آوریل ۲۰۰۹ مطابق با اردیبهشت ۱۳۸۸ در ژنو پایتخت سوئیس برگزار شد؛

در حالی که تا آن زمان هیچ کشوری حاضر به برپایی این کنفرانس نبود و عده‌ای، ریشه آن را در فشار غرب و صهیونیسم بر کشورها می‌دانستند.

کارشناسان ناظر، سنگ‌اندازی‌های متعددی را بر روند برپایی کنفرانس از سوی صهیونیست‌ها برشمرده‌اند که رفع هر کدام از آنها از سوی کشورهای اسلامی و استعمارزده آفریقایی، توانی ویژه می‌طلبد. برخی از این کارشکنی‌ها که نگارنده نیز به عنوان یکی از اعضای حاضر از آن اطلاع یافته به شرح ذیل است:

۱. نبود اهتمام ویژه در برپایی اجلاس‌های مقدماتی و ایجاد مانع برای کشورهای که حاضر به برپایی این اجلاس‌ها بودند؛
۲. ممانعت از برپایی کنفرانس اصلی در آفریقا، به دلیل تجربه زیان‌بار آن در سال ۲۰۰۱؛
۳. ایجاد اختلال و اشکال در روند تصویب و تخصیص بودجه کنفرانس در سازمان، و تشکیلات مالی سازمان با رخنه و توطئه صهیونیست‌ها؛
۴. مشخص نبودن ریاست اجلاس برای یک مدت طولانی؛

یک گلوله دو کشته:

یهودیان در سر زمینهای اشغالی فلسطین با تبلیغ کشتن زنان مسلمان بار بار به دو هدف می‌رسند.

۵. تحریم کنفرانس و یا تهدید به تحریم از سوی برخی کشورهای غربی و رژیم صهیونیستی؛
۶. ایجاد محدودیت‌های متعدد در برپایی اجلاس غیر دولتی‌ها؛
۷. حضور کم‌رنگ رؤسای جمهور سایر کشورها با هدف پایین آوردن سطح کنفرانس؛
۸. عدم صدور روایید برای علاقه‌مندان به شرکت در کنفرانس در کشورهای عربی و اسلامی؛
۹. ایجاد ممنوعیت‌های متعدد و متنوع برای فعالیت تشکل‌های غیر دولتی و ایجاد محدودیت و مرزبندی برای توزیع و عرضه محصولات علمی و فرهنگی؛
۱۰. ایجاد محدودیت برای تشکل‌های غیر دولتی و علما برای برپایی پنل‌ها و جلسات علمی و فرهنگی در خلال کنفرانس؛
۱۱. عدم اختصاص تریبون برای قرائت بیانیه و یا سخنرانی غیر دولتی‌ها؛
۱۲. بهانه‌تراشی برای شخصیت‌های حقیقی و حقوقی جهت شرکت در جلسات اصلی و صحن کنفرانس و جلسات جانبی و پنل‌های تخصصی گروه‌های غیر دولتی؛
۱۳. تعلل و تأخیر در صدور مجوز تجمع‌های مردمی در سطح شهر، در مقایسه و مقابله با فعالیت گسترده تبلیغی صهیونیست‌ها در سطح شهر ژنو؛
۱۴. اعمال نظر در تدوین سند نهایی و تحمیل موضوعات غیر مرتبط به شرح ذیل:
 - الف. درج محکومیت انکار و یا کوچک‌شمردن هولوکاست؛
 - ب. حذف موارد اسلام‌ستیزی به طور مستقل از سند؛
 - ج. حذف موضوع فلسطین از سند و حتی بحث اصلی کنفرانس؛
 - د. درج موضوع مذهب در مقوله نژادپرستی با هدف طرح فرقه‌های دست‌ساخته استعمار همچون بهائیت.

◆ جمهوری اسلامی ایران و کنفرانس دوربان ۲

به غیر از فعالیت تخصصی ادارات مربوطه در وزارت امور خارجه پیرامون کنفرانس مذکور و اجلاس‌های مقدماتی و اعلان مواضع جمهوری اسلامی ایران در فرصت‌های ممکن، سازمان‌ها و تشکل‌های مردم‌نهاد - به ویژه در حوزه فعالیت پیرامون فلسطین و صهیونیسم - از یک سال قبل از برپایی کنفرانس، در قالب مجمع سازمان‌های غیر دولتی و فعالان حامی آزادی قدس شریف در چهار کارگروه علمی، هنری، ارتباطات و میتینگ، اقدام به برنامه‌ریزی و تهیه و تدوین محتوا و راهکارهای اجرایی جهت توزیع اقلام و انعکاس دیدگاه‌ها و برقراری ارتباط و برپایی میتینگ و طراحی پنل نمودند. این مجمع پس از انتخاب اعضای هیئت از میان قشرهای علمی، هنری و سیاسی، فعالیت‌های گروه در تمام شاخه‌ها را تعریف و اعضای منتخب را در قالب یک گروه ۳۰ نفره به کنفرانس اعزام نمود.

این عده، به علاوه ۴۰ نفر از سازمان‌های دیگر فعال در عرصه حقوق بشر، زنان و... از میان سازمان‌های مردم‌نهاد در ایران برای شرکت در کنفرانس اقدام کرده بودند. دریافت حداقل ۷۰ رواید جهت شرکت در کنفرانس و کارشکنی سفارت سوئیس در تهران تا یک روز قبل از پرواز هیئت، از موانع مهم اولیه در مقابل هیئت ایرانی بود؛ که با پافشاری مسئولین هیئت بحمدالله مرتفع گردید.

در واقع هیئت ایرانی با تمام موانعی که پیش از این ذکر شد، مواجه گردید و برعکس، تمام فرصت‌ها و فضاها به طرف مقابل یعنی صهیونیست‌ها واگذار شد. در این میان انبوه اقلام فرهنگی و تبلیغی که عبارت‌اند از: مقالات تکثیرشده به زبان‌های عربی، فرانسه و انگلیسی، سخنرانی‌ها، بیانیه‌ها، تابلومقاله‌های قابل حمل، بروشور معرفی مجمع و تشکل‌های مربوطه، نقشه فلسطین، تصاویر جنایات نژادپرستانه صهیونیست‌ها در غزه و بن‌رهای طراحی شده از اهداف جمهوری اسلامی، همگی جهت توزیع در میان مخاطبان کنفرانس با مانع مواجه شد. با وجود تمام موانع، هیئت ایرانی از توزیع، فعالیت و تکاپو مقابل صهیونیست‌ها ناامید نشد و

فعالیت‌های خود را با توجه به چتر حمایتی سازمان ملل از صهیونیسم، در کشور صهیونیسم‌پرور سوئیس^۱ و شهر بین‌المللی ژنو به شکل تازه‌ای بازآرایی کرد و تا حدودی در این خصوص حصار موجود را از میان برد.

◆ سخنرانی دکتر احمدی‌نژاد و بازتاب آن^۲

سخنرانی رئیس‌جمهور ایران، تنها برنامه‌ای بود که صهیونیست‌ها از اخلاص در آن عاجز بودند و به دلیل عدم استقبال بسیاری از سران مرعوب کشورهای دیگر، در اولین روز رسمی کنفرانس، این سخنرانی ایراد گردید.

ایشان در مطلع کلام خود ابتدا به معضل جهانی نژادپرستی و برده داری پرداخت و سپس از شورای امنیت بابت تضييع حقوق ملت‌ها در برابر حق نابرابر و تو انتقاد نمود و حرکت سازمان ملل در به رسمیت شناختن رژیم صهیونیستی به قیمت آواره‌ساختن میلیون‌ها انسان را محکوم کرد.^۳

رئیس‌جمهور ایران جنگ در افغانستان، عراق و سایر مناطق جهان را با سرکردگی غرب و صهیونیسم، با هدف تأمین منافع قدرت‌ها ارزیابی کرد و خواستار اتمام این وضع و احقاق حقوق اولیه مردم تحت اشغال و محاصره شد.

دکتر احمدی‌نژاد اوضاع نابسامان اقتصادی جهان را ناشی از منفعت‌طلبی کمپانی‌های غربی دانست و مقروض شدن قربانیان این وضع اقتصادی را برای جهان تأسف بار خواند. وی ریشه اصلی نژادپرستی را دوری از توحید و یگانه‌پرستی عنوان نمود.

دکتر احمدی‌نژاد جنایات صهیونیست‌ها در فلسطین اشغالی را مصداق بارز نژادپرستی

۱. تصویب ممنوعیت ساخت مناره برای مساجد در این کشور از نمونه‌های جدید اسلام‌ستیزی صهیونیست‌ها در این کشور است.

۲. پایگاه اطلاع‌رسانی رئیس‌جمهور، دوشنبه ۳۱ فروردین ۱۳۸۸.

۳. همان.

ارزیابی کرد و به دو نکته همکاری ملت‌ها با یکدیگر و توجه به ارزش‌های انسانی و الهی برای رفع تمام ناهنجاری‌های جهانی تأکید نمود.

در خلال سخنرانی رئیس‌جمهور ایران، حداقل ۱۴ مرتبه صحبت‌های ایشان با تشویق ممتد حضار، قطع گردید و از میان اعضای رسمی کنفرانس در صحن اصلی و جایگاه میهمانان بسیاری از علاقه‌مندان به دیدگاه ایشان، وی را مورد تقدیر و تشویق قرار دادند.

از میان اعضای رسمی حاضر در صحن اصلی، تنها اعضای اتحادیه اروپا با ذکر جنایات صهیونیسم در اراضی اشغالی و حمله دکتر احمدی‌نژاد به اسرائیل، صحن کنفرانس را ترک کردند و جالب آنکه تحرک مذبحخانه چند منافق در ابتدای سخنرانی و در خلال آن در جایگاه میهمانان، هیچ تردید و تزلزلی در اراده رئیس‌جمهور ایجاد نکرد؛ حتی تجمع جمعی از جوانان صهیونیست خارج از سالن و شعار علیه ایشان، باعث نشد که وی در کنفرانس مطبوعاتی دیدگاه‌های بحق نظام جمهوری اسلامی را با تزلزل بیان نماید.

دکتر محمود احمدی‌نژاد به عنوان تنها رئیس‌جمهور مطرح در سطح دنیا، موضوع هولوکاست را با طرح دو سؤال مورد تشکیک قرار داد. اول اینکه چرا اجازه تحقیق پیرامون این

حادثه داده نمی شود؟ و دیگر اینکه بر فرض این واقعه اتفاق افتاده باشد، چرا مردم مسلمان فلسطین و خاورمیانه باید تاوان آن را بدهند؟ ایشان در سخنرانی کنفرانس دوربان نیز با مطرح کردن این موضوع، به این مهم اشاره کرد که چرا به بهانه قربانی شدن عده‌ای یهودی در اروپا، صهیونیست‌ها باید مردم فلسطین را به خاک و خون بکشند؟

◆ لشکرکشی صهیونیست‌ها در دوربان

رژیم صهیونیستی به‌رغم تحریم رسمی کنفرانس در کنار امریکا، اقدام به اعزام ۱۲۰۰ اسرائیلی و تجهیز بیش از ۲۰۰۰ تشکل جهت حضور فعال در کنفرانس دوربان نمود؛ ضمن آنکه ارکان دفتر اروپایی سازمان ملل به صورت یکپارچه در خدمت شخصیت‌های حقیقی و حقوقی صهیونیست‌ها بود.

<p style="text-align: center;"> <small>INSTITUTE ON HUMAN RIGHTS & HOLOCAUST</small> IHR <small>TOURO COLLEGE</small> <small>DIVISION OF GRADUATE STUDIES</small> </p> <p style="text-align: center;">Antisemitism and Intolerance In the Here and Now</p> <p style="text-align: center;"> <i>Nobel Laureate Elie Wiesel</i> <i>Professor Alan Dershowitz</i> <i>Actor Jon Voight</i> <i>Professor Shelby Steele</i> <i>Father Patrick Desbois</i> <i>Hon. Natan Sharansky</i> </p> <p style="text-align: center;"> 1:00-3:00 ROOM IX </p> <p style="text-align: center;"> April 21, 2009 Holocaust Remembrance Day </p>	<p style="text-align: center;">Contemporary Forms of Racism, Racial Discrimination, Xenophobia and Related Intolerance</p> <p style="text-align: center;">***</p> <p style="text-align: center;">Discrimination Against The Jewish People At The United Nations</p> <p style="text-align: center;"><small>www.EYontheUN.org</small></p>
--	---

در واقع بخشی نبود که صهیونیست‌ها در فعالیت‌های اصلی و فرعی کنفرانس به نفع خود در آن نقش نداشته باشند. تدوین بیانیه به نفع خود، اصلاح بیانیه‌ها، انتخاب سخنران‌ها، تدوین موضوع پنل‌ها و پذیرش یا رد پنل‌ها و تشکیل پنل‌های صهیونیستی، بخشی از فعالیت آنها در کنفرانس بود؛ و همگی اینها با حمایت جامعه صهیونیستی در اروپا و پشتیبانی تبلیغاتی و رسانه‌ای آنها، همراه بود.

ضمن تمام این حاکمیت افسارگسیخته، آنها در برپایی برنامه‌های صهیونیستی به ویژه یادبود شوآه یا هولوکاست در میدان صندلی در روز سخنرانی دکتر احمدی نژاد، نشان دادند که ژنو با تمام امکانات در اختیار آنهاست.

صهیونیست‌ها با تمام توان آمده بودند تا در کنفرانس دوربان، اتفاق دوربان ۱ تکرار نشود. آنها آمده بودند تا پیام نظام جمهوری اسلامی و جبهه مقاومت ضد صهیونیستی از زبان دکتر احمدی نژاد به گوش حق طلب جهانیان نرسد. آنها آمده بودند تا پیام دوربان و مبارزه علیه مصداق بارز نژادپرستی یعنی صهیونیسم را برای همیشه نابود کنند ولی سخنرانی رئیس‌جمهور ایران و فعالیت گروه‌های ایرانی و برخی کشورهای همسوی، این توطئه صهیونیستی را ناکام گذارد؛ و دوربان فریادی شد علیه نژادپرستی و برجسته شدن نقش ایران در اهتزاز این پرچم.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی